

***tēlijana** Runic: Pronunciation: /'tɛ:.li.jɑ.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to rebuke, to blame
2. to betray, to plot against
3. to entice, to lure, to beguile

Etymology

From *tēlō ('blame, slander, plot') + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	tēlijō	tēlijaų	—
2nd singular	tēlīsi	tēlijais	tēlī
3rd singular	tēlīpi	tēlijai	tēlijapau
1st dual	tēlijōs	tēlijaiw	—
2nd dual	tēlijaþiz	tēlijaipiz	tēlijaþiz
1st plural	tēlijamaz	tēlijaim	—
2nd plural	tēlīþ	tēlijaip	tēlīþ
3rd plural	tēlijanþi	tēlijain	tēlijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	tēlijai	—
2nd singular	tēlijasai	tēlijaisau
3rd singular	tēlijaþai	tēlijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	tēlijanþai	tēlijainþau
2nd plural	tēlijanþai	tēlijainþau
3rd plural	tēlijanþai	tēlijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	tēlidō	tēlidēdī
2nd singular	tēlidēz	tēlidēdīz
3rd singular	tēlidē	tēlidēdī
1st dual	tēlidēdū	tēlidēdīw
2nd dual	tēlidēdudiz	tēlidēdīdiz
1st plural	tēlidēdum	tēlidēdīm
2nd plural	tēlidēdud	tēlidēdīd
3rd plural	tēlidēdun	tēlidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
tēlijana	tēlijandz	tēlidaz

Descendants

***tālijan** (Proto-West Germanic)

| **tǣlan** (Old English)

tæla (Old Norse)

| **tæla** (Icelandic)

[View on Wiktionary](#)